

AGDENES MENIGHETSBLAD

Nr 3 - 2017

Bli bedre kjent
med nypresten
vår.

Les mer side 6 og 7

Alle trenger vi å høre til

AGDENES MENIGHETSBLAD

Nr 3 2017

49. årgang

Redaktør for dette nr:

Leif Veland

Redaksjonskomite:

Gerdine Selbekk,

tlf. 996 35 894

epost: gerdineselbekk@gmail.com

Leif Veland,

tlf 990 02 919

epost: leifveland@gmail.com

Tormod Selmer Nergaard

tlf 906 68 118

Kasserer:

Kirkevergen

Bankgironr: 4270.30.02123

Foto forside:

Lars Sperre

på tur i Rondane

Neste nr av bladet kommer

onsdag 29. november.

Frist for stoff: 8. november.

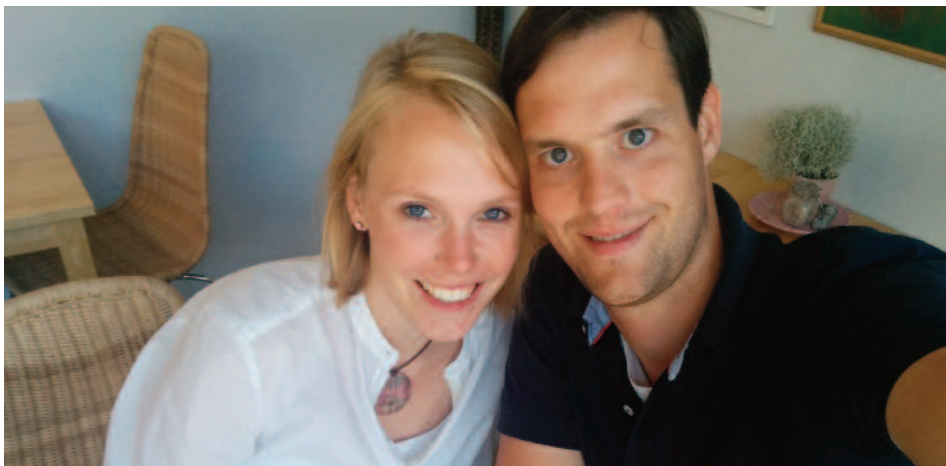
Trykk/Layout:

Orkla Grafiske AS

7300 Orkanger

72 48 23 20

epost:firmapost@orklagrafiske.no

Vi trenger alle å være del av en sammenheng der vi både kan motta og bidra. Anne Carlijn Vis og Maarten Schinkelshoek trives både med ballspill, være ute i naturen og delta i kirka. De kristne verdiene er en del av vår kultur, og Jesus er en naturlig del av livet. Men hvorfor være en kristen?

Bestemor, bibel og idrett

Anne Carlijn og Maarten kommer begge fra Nederland og flytta til Norge og Agdenes i 2014. De vokste begge opp i en kristen sammenheng, men likevel forskjellig. Bestemor til Carlijn leste i Bibelen og ba, mora sang kveldsbønn til henne, men det gjorde ikke far.

Å høre til i et fellesskap er viktig for Carlijn, derfor ønsker hun å være med i en sammenheng der noen bryr seg om henne og hvor hun selv kan bidra og gjøre noe for andre. Lagidrett passer derfor godt for henne. Lensvik håndball hadde damelag, og hun ble med der. Håndball var ikke hennes favorittidrett, men det var håndball-lag her og på det laget fikk hun være med.

Rom for ærlighet

Begge to er med i Normisonsfellesskapet i Orkdal. Der møtes 10-15 personer i deres alder til samtale, Bibel, bønn, sang og mat. Carlijn setter stor pris at de kan snakke om livet slik det er. Noen er sikre i sin tro, andre mer tvilende. Da kan også hun komme med sin usikkerhet

Guds omsorg

Begge er glade for å være en del av et lokalsamfunn, et samfunn de ønsker å være en aktiv del av. Maarten er kasserer i Lensvik IL, trener basket og er med på mange forskjellige friluftaktiviteter og han er en av lederne på Tirsdagstreff og ungdomsklubb på Lensvik bedehus.

Når jeg spør han om hvorfor han er en kristen, legger han først vekt på at han ble overbevist om Bibelens troverdighet da han så Guds omsorg for folket i det gamle testamentet. Den gangen visste de jo ikke om sammenhengen mellom svinekjøtt, trikiner og sykdom, men Gud ga folket regler og forskrifter som tok vare på deres helse.

Slik viser Gud oss i praksis hva kjærlighet og omsorg er.

Johannes skriver det slik i sitt første brev:

10 Ja, dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss

og sendt sin Sønn til soning for våre synder.

Mine kjære, har Gud elsket oss slik, da skylder vi å elske hverandre

19 Vi elsker fordi han elsket oss først. (1Joh 4,10 og 19)

Maarten oppsummerer det slik: I alle andre religioner er det vi som må prestere og gjøre oss fortjente til frelse. I kristendommen er det Jesus som har gjort alt. Vi kan bare komme til han.

Begge har de Carlijn bestemor sitt bibelvers som ledestjerne:

Jeg vil gjøre deg vis og lære deg den veien du skal gå,

jeg vil la mitt øye hvile på deg og gi deg råd.

(Salme 32, 8)

Vår menighet hjelper barn i Ecuador med skolegang

Agdenes menighet har misjonsprosjekt i Ecuador gjennom misjonsavtalen med Normisjon. Agdenes bidrar til å støtte Tamboskolen og skolen i Shushilcon. Så langt i år er det samlet inn kr. 9 849,- til formålet, hovedsakelig via kollekter i kirkene våre. Det er flott at menigheten er med på å støtte et viktig misjonsarbeid i landet. Støtte gjennom forbønn, økonomisk bidrag og informasjon om arbeidet er til stor hjelp for folk i Ecuador, og også til velsignelse for vår menighet. Videre skolegang etter barneskolen har lenge vært nedprioritert i Shushilcon, Ecuador. Men en endring har skjedd. Alle familiene vil nå at barna deres skal fortsette med skolegangen.

På to pulter side om side sitter to Mariaer. De går siste året på bygdeskolen som ligger 3200 moh oppe i Andesfjellene. Til høsten skal alle ned til Alausi der de skal avslutte ungdomsskolen og gå på videregående. For som en av elevene sier: - Jeg vil bli profesjonell og få meg et yrke. Og hva skal han bli? Nei, det vet han ikke ennå, men iallfall vil han ta ei yrkesutdanning.

På den lille kirke-butikken er det innredet en kafé med internett-tilgang. - Elevene trenger det for å gjøre lek-sene sine, forteller pastoren. For dette er blitt et fellesprosjekt for familiene i bygda: Å gi barna utdanning.

PROSJEKTUNDERVISNING

Rektor Juana Lema er fra ei av nabobygdene. Hun forteller om et nytt fag: Prosjektundervisning. I dette faget lærer både jenter og gutter matlaging, brodering og tegning/maling. - Guttene er minst like ivrige som jentene, forteller Juana. - De har laget reke-retter og brodert fine broderier. Neste år blir det ny utstilling, sier hun stolt. Da håper hun at skolen har skaf-

fet en ovn for å undervise i baking, et lite kjøleskap til oppbevaring av mat-varer og et stort arbeidsbord. - Kanskje kan noe av støtten fra Norge gå til dette?, sier hun med et lurt smil.

NYTT LIV

Barna som vokser opp i Andesfjellene i Ecuador lever under enkle kår. Indianerne har lenge vært undertrykte. Dette har påvirket identitet og selvfølelsen. I tillegg opplever mange at foreldrene emigrerer ulovlig til USA etter jobb og ny framtid, og lar barna bli igjen hos slekta. Dette er en av mange grunner til at Normisjon støtter skolen Mushuk Kawsay, som betyr «nytt liv».

KULTUR OG SPRÅK

Mushuk Kawsay støtter en søster-skole i byen Shushilcon. Skolen ligger i et tettsted med hovedsakelig indianerbefolkning. Få av innbyggerne her har tatt videregående utdanning etter barneskolen eller blitt studenter ved universitetet. Skolen har omlag 90 elever i alderen 3-11 år.

Det er viktig for begge skolene å ta vare på lokal kultur og språk. Gjennom å motivere elevene til å studere videre vil man kunne heve statusen til indianerbefolkningen og tilføre ny kunnskap og inspirasjon til lokalsamfunnet. Dette er vår menighet med på! For videre lesing og mere informasjon så kan man se følgende nettside:

<http://www.normisjon.no/internasjonalt/ecuador>

HVA GJØR NORMISJON I ECUADOR?

Den søramerikanske republikken er folkerik og mektig på kultur, men blant verdens fattige økonomisk. Normisjon har siden 1968 jobbet for å nå mennesker med evangeliet og det har nå vokst frem en rekke evangeliske kirker. Mye midler er brukt blant annet på utdanning og lederopplæring blant minoriteter. Normisjon arbeider gjennom nasjonale kirker og samarbeidspartnere med menighetsarbeid, lederopplæring og utdanning.

Under vignetten "Hilsen til heimbygda" etterlyser vi historier og hukommelse fra utflyttede bygdefolk. Denne gangen blir vi med Geir Johan Nergaard.

En barndom er et univers, så stort at det ikke lar seg beskrive med få ord. Den er så fylt av bilder, av steder og hendelser, små og store. Så fylt av mennesker hvis navn for lengst er hogget i stein, personligheter som satte sin signatur også i et barns sinn. Min oppvekst har for all tid satt sitt preg og formet den jeg er, og

alltid vil være. Selv om jeg har levd mange år andre steder, har jeg egentlig aldri flyttet. Ingdalen er i meg og med meg, som en styrke, som en lengsel, som et språk.

Da jeg ble utfordret til å skrive en hilsen til heimbygda, kom jeg fort fram til at et dyddykk i barndommens rike ville bli for

omfattende. Men mitt skrivearbeid, både med prosa og poesi, er i stor grad preget av bilder og farger fra Ingdalen, ofte med vatn som motiv og metafor. Så jeg bestemte meg for å lage en slags collage med utdrag fra noen av sangtekstene mine.

STILLE

(frå «SKIMMER» 2005)

*fødd ved fjorden
fjorden er mitt arvesølv
fjorden er min morgongave
fødd ved fjorden
fjorden er mitt barneauge,
fjorden er min opne munn mot havet
fjorden er ei spegling av meg sjølv*

*Stille, som draum
Stille, som understraum*

OPPDÆMT KRAFT

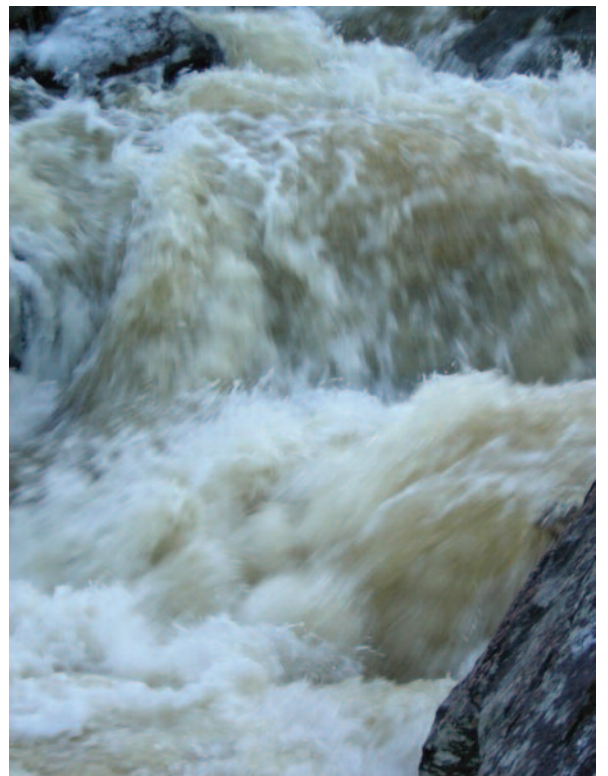
(frå «VA» 2001)

*Sjå, for nå kræfter
Hør, for nå kræfter
Stekk foten forsiktig nerri og kjenn, for nå kræfter
Det rase, det frøse, det fnyse, det fyk
Det bruse, det brumme, det suse, det syg
Det romle, det dundre, det røske, det ryk*

Det nøtt'itj med ord. Når krafta bli så innmari stor

*Det må da vel gå an å lån litt tå krafta.
Det må da vel gå an å gjær sæ litt mån tå krafta
Det må da vel gå an å få et hjul te å gå roindt
Vi tæmme ned krafta. Vi dæmme opp krafta
Vi sende a gjennom ei reinn. Vi føre a gjennom et rør
Enn om vi sende a inn på ei kveinn*

Enn om livet vart littegrann lettar enn før

SKJE DIN VILJE

(frå «Lys gjennom nakne greiner» 2003)

*Som vatn vil eg vere, og som eld
Den fyrste morgon og den siste kveld
Vil eg vere
Eg vil vere gammal, eg vil vere ny
Raude soleglad og gyldne morgongry
Vil eg vere*

*Som unge tankar, i eit gammalt sinn
Som gledesårer, på eit gammalt kinn
Vil eg vere
Som ein kammertone, i ein symfoni
Som den siste katedral, i ein bomba by
Vil eg vere*

*Eg må bøye meg og teie
Eg må tenkje ein gong til
Eg må strekkje meg og seie
Eg vil vere alt eg er
Eg vil ville alt eg vil
Eg vil berre vere nær
Eg vil berre vere til*

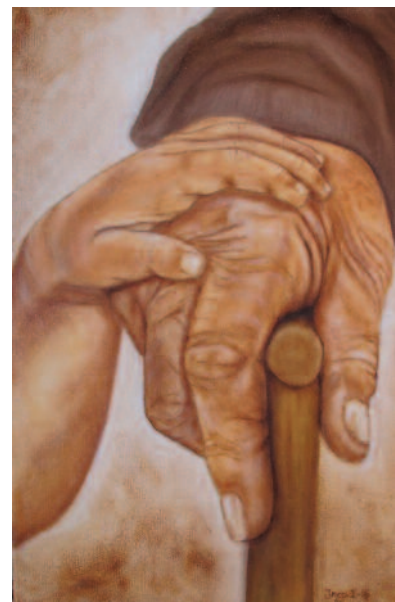
Elva møter fjorden.

ENNO EI SIGNA STUND

(frå «Så lenge de har lyset» 2013)

*Du held di hand i mi
Enno ei signa stund
Eg held mi hand kring di
Enno ei lita tid
Levande her på jorda
Enno ei signa stund, skal vi leike saman i livet
Enno ei lita tid, skal vi leite saman i orda*

*Når du er gjort i stand
Klar for din eigen veg
Når eg er gjort i stand
Klar for dei siste steg
Levande her i verda
Enno ei signa stund, kan vi leite saman i lyset
Enno ei lita tid, kan vi leike saman på ferda*

Maleri av Inga Dalsegg.

*"Far-posten" på Grannasset.
Foto: Stian Nergaard*

DET E SPOR, DET E FAR

(frå «VA» 2001)

*Det e spor, det e far
Det e spor overalt, det e far overalt
Det e spor i berget, det e far i vatnet
Det e spor ætte far. Det e far i alt som sætt spor
Det e far ætte fleir, som ha fårre.
Det e spor ætte meir, som ha vårre
Det e spor ætte aill som ha løfta
Det e far ætte aill som ha bårre
Det e spor ætte folk. Det e far ætte aill som for*

Høyt under taket når Kristus får råde

Jeg ønsker å være prest for befolkningen, både de som går ofte og de som går mer sjelden i kirken, sier Lars Sperre som overtar som sogneprest i september.

Tekst: Leif Veland

Foto: Privat.

Søndag 24. september blir Lars Sperre innsatt som sogneprest i Agdenes. Menighetsbladet møtte han på hytta i Lensvik, og han forteller med stor iver om det han er opptatt av og forventningene han har til den nye stillinga.

Kan du fortelle litt om deg selv?

Ja, jeg er 51 år og kommer fra Sandefjord. Jeg har en datter som heter Andrine, som nå begynner på videregående skole i Trondheim. Jeg har en kjæreste som heter Siri som nok kommer til å være mye på besøk. Folk kommer til å møte oss på butikken, og hun kommer til å være med i enkelte sammenhenger når det er naturlig. Hun er veldig støttende for meg.

Jeg ble ordinert til prest i 1997, altså for 20 år siden. Etter noen år i Steinkjer og en periode i Lofoten, ble det

vikariat i Ørland og deretter Verdal. Siden 2009 har jeg vært tilsatt som kapellan i Ila. Det er ikke uten grunn at jeg har valgt å bli værende i Trøndelag, for her finner jeg liberale tradisjoner og en god romslighet. Mitt førsteinntrykk av Lensvik og Agdenes er at det finner jeg også her.

Jeg var en av dem som fikk et kall, og det er jeg glad for. Det var prest jeg skulle bli. Da jeg fortalte farmor, som var en god troende, at jeg hadde planer om å bli prest, sa hun: Skal du bli prest så må det ikke stå mellom prest og noe annet, da må det bare være prest. Og slik ble det.

Jeg føler meg så hjemme i kirkerommet og alt jeg opplever der. Det er en helt annen dimensjon der; tekstene, salmene, orgelmusikken, kirkekunsten. I kirken er det Kristus som regjerer og Guds toleranse og vidsyn som sprenger vår forståelseshorison. Her er det høyt under taket når Kristus får råde.

Jeg har alltid følt meg velkommen i kirken og håper at enda flere skal få oppleve det samme; føle seg tatt imot i kirkens rom som den de er - ikke med livet slik det burde ha vært, men sånn det har blitt.

Hva slags type prest kan vil forvente oss?

Jeg ønsker å være prest for befolkningen, både de som går ofte og de som går mer sjelden i kirken. Det betyr også at de viktigste møtene med mennesker skjer i løpet av uka og ikke er begrenset til kirkerommet mellom klokken 11 og 12 på søndager. Det er gjennom å møte mennesker i sin hverdag gjennom ukas øvrige dager at de viktige menneskemøtene finner sted. For meg er det viktig å være på plass i menneskers liv når de har behov for å snakke med meg enten årsaken er glede eller sorg. Sorgen har så mange fasetter. Det å miste en kjær, kan oppleves bunnløst for den som står oppe i det, om det nå er ved død eller det er gjennom en skilsmisse. Omgivelsene vil ofte reagere forskjellig, slik er vår kultur. Som prest skal

Lars Sperre og prost Dagfinn Thomassen.

jeg møte alle med samme varme.

Jeg skal også være på plass i glede. Når et ungt par kommer og vil døpe barnet sitt, er jeg opptatt av å sette meg inn i hvordan de har det, og hvilke tanker de har om at barnet skal få en relasjon til kirken. Tankene de har om framtida: Hvilken framtid vil barnet møte? Hva skjer med nærmiljøet vårt, hva skjer med kriminalitet, hva skjer med jobbmuligheter for barnet? Hva skjer med klima og miljø? Jeg merker meg jo at mange små-barnsforeldre er opptatt av dette. Så selv om et barn skaper ufattelig glede, kan det også være mye bekymring.

I vår kultur er det mange som går sjelden i kirken, men de har likevel en tilhørighet til den. Det betyr at mange har en nærhet på avstand. Jeg håper jeg kan bidra til at terskelen inn i kirkens rom blir senket, og at folk skal få oppleve takhøyden når de kommer inn i selve kirkerommet. Det betyr ikke at forkynnelsen skal være utydelig og vag, tvert imot. Jeg ønsker å være tydelig i møte med mennesker og stå for en tydelig forkynnelse av Guds ord. Etter min oppfatning er det ingen motsetning mellom det å være mild og tydelig. Og for meg er det å vise toleranse overfor de som mener noe annet enn meg selv en viktig drivkraft. Det er når ulike meninger brytes og forskjellige oppfatninger kommer fram at vi kan få til fruktbare diskusjoner og få økt respekt for hverandre.

Du virker som en som ikke er redd for å si dine meninger?

Nei, det er jeg ikke redd for. Jeg prøver å være tydelig for jeg mener det er bedre med tydelighet som kan få fram uenighet enn en utydelighet som gjør andre usikre. Jeg har jobbet mye med det. Når mennesker blir usikre på hverandre så kan de bli utrygge. Da er det bedre, tenker jeg, å være ærlig og tydelig og så får man respektere at man er uenig. Ting kan sees og oppleves forskjellig og det må man ha respekt for. Så må man få lov til å være uenig og likevel kunne leve sammen i en menighet, i en kirke, i et prosti eller bispedømme.

Men er det ikke slik at en uenighet kan skape konflikt?

Det er klart at jeg kan risikere å få motstand når jeg sier at jeg er glad for at vi endelig har fått en ny vigselsturgi der det er mulig for likekjønnede å gifte seg i kirken. Likevel mener jeg at selv om vi har ulikt ståsted i saker, skal vi respektere at vi i enkeltsaker kan ha ulike oppfatninger. Og en prest har plikt til å ønske alle velkommen.

Du tok presteutdannelsen din på Universitetet og ikke ved Menighetsfakultetet. Hvorfor?

Ja, det var et helt bevisst valg. Jeg har aldri følt meg hjemme i kristenkonservere fellesskap med pekefinger mot kvinnelige teologer og mot homofile. Nå skal det også sies at vi i tillegg hadde veldig gode lærekrefter på Universitetet. Der hadde vi blant annet Rosemarie Køhn og Gunnar Stålsett som lærere, og jeg hadde Berge Furre som veileder da jeg skrev min teologiske hovedoppgave. Berge var en flott person som jeg fikk stor respekt for og vi ble nære venner.

Hvordan er forholdet ditt til bedehuset?

Jeg har ikke vært der så mye. Etter det jeg har hørt om bedehusmiljøet i Agdenes og Lensvika så er det romslig der; det er ikke slik at bedehus

nødvendigvis er ensbetydende med kristenkonservere strømninger.

Og helt til slutt, hva gjør du når du har fri?

Jeg er veldig glad i natur og friluftsliv. Jeg liker å gå turer, til fots på barmark og på ski om vinteren, og ser fram til å bli bedre kjent med turmulighetene i området her i Agdenes. Jeg er veldig glad i å padle kajakk. Jeg har havkajak og kan godt tenke meg å bli kjent med noen som kan vise meg hvor det er bra å padle. Jeg er glad i å bade og bader hele året i sjøen. Svømme-turen julaften formiddag er alltid spesiell.

Fra gudstjenesten ved Storvatnet.

Utsikten fra Hjertlikammen og utover Svartvatnet og Grønningensvatnet.

Hjertlikammen

Ytre Agdenes, Vassbygda, Mølnbukta, bygda med en ring av fjell og sjøen i en sving. Vakker sjø og natur er jeg oppvokst i, og utrolig takknemlig for det. Turen går nå til Hjertlikammen.

Helt siden barneårene har jeg blitt tatt med ut i skog og fjell, de første turene husker jeg lite av, da i bæremeisen til pappa på harejakt. Å vokse opp her i Vassbygda der du utom husveggen har naturen som nærmeste nabo er en virkelig drøm, frisk luft og en mengde turmuligheter.

De fleste fjelltopper og daler rundt om Vassbygda har sine navn, de har jeg hørt, men aldri visst hvor stedene var, og har i senere tid tatt turene for å utforske det jeg er oppvokst midt i.

Turen starter ved den gamle skytebanen i Bjørdalen, ned en slakk vei til man kommer ved foten av fjellet. En flott liten sti tar meg oppover og gir meg sakte men sikkert utsikt over Litjvatnet, Stortvatnet, fjorden og hele bygda. Det er stille i starten, men bakkestarten gir meg lyden av pust som etterhvert forsvinner i vinden når jeg nærmer meg toppen av stien.

Første stopp på turen er Tverrhoggaksla, en kjent post for mange i bygda, her

kan du gi din kvittering i vardeboken. Langt der innpå fjellet kan jeg se enda en varde, det ser langt ut, men med flatt terreng, litt myr og mye berg er det ikke så tungt å gå, man får litt den følelsen av å være langt innpå vidda.

Med en slakk motbakke skimter jeg den store og mektige varden der på kanten, bygget av? Vet ikke jeg, men mye arbeid er gått med for å få til dette runde høye byggverket som er endestopp for turen.

Bak noen steiner i varden ligger et gammelt glass, her kan du med penn og blokk notere turen din.

Når man sitter der på toppen kan du skue utover Svartvatnet og Grønningensvatnet, en nydelig utsikt som bare må oppleves! Den er i grunnen rett utenfor ytterdøra.

Hjemturen kan jeg velge å gå samme vei tilbake eller gå ned den bratte lia ned til Svartvatnet og komme ned til Verrafjorden.

Takk for turen ☺

Utsikten fra Hjertlikammen mot Mølnbukta.

Kenneth Handberg

Fra USA for å møte slekta

Blant de 380 som hadde meldt sin ankomst til slektstevnet i Lensvik i juni, var det noen som hadde funnet veien helt fra Amerika. Slekta er viktig, sier Jim, som kommer fra San Diego.

Tekst og foto: Leif Veland

Vi møter de amerikanske gjestene i pausen mellom middag og kaffe i idrettshallen under slektstevnet i Lensvik 17. juni. Jim og Martha Thompson kommer fra San Diego og Richard og Elizabeth Pedersen bor nå i Bellingham, Washington State, på grensen til Canada. Jim og Richard er søskenbarn, og Richard er onkel til Karen Hemingway som også er med.

Da vi fikk innbydelsen til dette treffet, bestemte vi oss for å legge ferieturen til Norge i år. Det blir kombinert ferie og utforskning av slekt denne sommeren. Slekta er viktig, det hadde nok ikke blitt Norgestur med det første om det ikke var for dette slekts treffet, sier Jim. Både Jim og Richard har vært i Lensvik en gang før, Jim i 1968 og Richard i 1984.

Jim og Martha er alt på god veg med ferien. De tok fly til Stockholm, har vært innom Oslo og Tromsø før de kom til Lensvik, og skal videre på sin rundreise før de drar tilbake til Stockholm for å ta fly hjem til San Diego. Det blir en tur på tre uker forteller de. Richard og Elizabeth, sammen med Karen, skal ha ei uke på Østlandet før de drar tilbake.

Det var bestefaren John Evensen Landrø som dro over til Amerika i 1909. Da var han 18 år gammel. Først nå har vi fått vite at to av brødrene, Johan Martin og Kristoffer, hadde reist over tidligere og var i Amerika da han kom. De bodde i Astoria, Oregon, så det var vel grunnen til at han dro dit. Etter noen år reiste brødrene tilbake til Norge, men John ble værende. Det var vel kjærligheten som holdt han fra å reise hjem. I 1916 giftet han seg med Kristine, opp-

rinnelig fra Imsterfjorden.

Nå har vi kontakt med våre slektninger i Norge via Facebook, forteller Jim. Vi fikk først forespørsel via epost og etter å ha kontrollert at folk bak eposten var ekte, ble det kontakt og nå altså på Facebook.

Rundt 380 personer var samlet til dette treffet, og de satte sitt preg på Lensvik sentrum denne lørdagen i juni.

Fra venstre: Karen, Elizabeth, Richard, Jim og Martha.

Slekta samlet på slektsgården.

DØPTE

Fjølåsen

18.06.17 David Stenberg Ræder

Agdenes kirke:

27.08.17 Augustinus Åsmul Selven

DØDE

Lensvik kirke

Nadezda Skvorcova

Født 1928, død 10.07.17

Agdenes kirke:

Inger Karoline Vikan

Født 1925, død 06.08.17

VIGDE

Haltdalen og Ingdal

01.07.17 Anne Carlijn Vis og
Maarten Schinkelshoek

Lensvik kirke

05.08.17 Eva Otelie Johnsen og
Jens Singstad.

Fest Lensvik bedehus

Alle inviteres og ønskes velkommen til fest på Lensvik bedehus, søndag 24. september kl. 12.30, like etter innsettelsesgudstjenesten for sokneprest Lars Sperre i Lensvik kirke samme dag kl. 11.00.

Det blir servering av snitter, kaffe og kaker. Ordfører Oddvar Indergård ønsker vår nye sokneprest Lars velkommen. Det blir sang og musikk med Marit Johanne Selbæk, Anne S. Aadland og Jarle Danielsen, og allsang.

Hjertelig velkommen til en skikkelig gla'dag!

MISJONSTREFF FOR NMS HØSTEN 2017:

Torsdager kl.16-18 på Lensvik bedehus:

7. september, 5. oktober, 2. november og 30. november.

Arr. Det Norske Misjonsselskap

BØNN PÅ LENSVIK BEDEHUS

siste torsdag i måneden kl. 19-20.

Arr. Agdenes Menighet

JULEMESSE LENSVIK BEDEHUS

lørdag 25. november kl.12.

Arr. Lensvik Bedehus

Lensvik Normisjon:

19. september:

Sangkveld på Lensvik Bedehus kl. 19.00 ved Orkland Mannskor.

17. oktober:

Møte på Lensvik Bedehus kl. 19.00.
Taler: Bjørn Roger Karlsen.

14. november:

Møte på Lensvik Bedehus kl.19.00.

Visste du at....

..... visste du at Lars S Hegg, som fylte 88 år i 1934, drev fiske ved Titran til langt inn i sitt 80-ende år.

..... visste du at Hans Landrø (onkel til Magne Landrø, Aunan) omkom da kveitebåten «Reliance» gikk til bunns under en storm utenfor Alaskas kyst i 1933.

..... visste du at den første husholdningsforening på Lensvikstranda ble dannet i 1896.

..... visste du at den første bilen som kjørte inn i Agdenes gjennom Hambåra-tunnelen, skjedde 22. juni 1960.

..... visste du at det var Jacob Selbæk Hamn som bygde den første dampskipskaia i Byfjorden i 1894. Før den tid var det ikke dampskipskai hverken i Rissa, Stadsbygd, Hasselvika, Stjørna, Ørlandet, Ingdalen, Lensvik eller Agdenes.

..... visste du at Ole Østgård mistet tre døtre i en drukningsulykke på Litvatnet i 1930. Døtrene var henholdsvis, 20, 12 og 5 år gamle.

*Agdenes historielag
August 2017
Joar Tøndel*

Hjertelig takk for all oppmerksomhet på min 95-årsdag.

Marie Landrø Fjellheim

Leirer på Bakksætra

Ungdoms og arbeidsleir
for 8. - 10. klasse, 20. - 22. okt.

22. - 24. september
Aldersgruppe: 4 - 7. klasse

Meld deg på til/info:

Lars Birger Aadland 918 09 643
eller mail: larsbirg@online.no

Velkommen på leir!

Hilsen Bakksæter Gård og NMS U
(Det Norske Misjonsselskaps barne-
og ungdomsorganisasjon)

Elveseter Begravelsesbyrå

Lyngv. 3, 7088 Heimdal

Tlf. 72 84 50 80

*Vi ordner alt ved
begravelser.
Alltid til tjeneste*

Begravelsesbyrået Høivik

Kontor: Dikesvn. 1
(Fannremsmoen) www.byraethoivik.no

- Begravelser – Kremasjoner
- Båretransport – inn – utland
- Minnesamvær
- Gravsteiner – Navnetilføyelser

KVALTET – SERVICE

DØGNVAKT 72 48 50 60
415 40 799 - 900 14 012

VIRKE
GRÅVFERD

Sommeren står på hell og høsten nærmer seg. Denne våren og sommeren er det blitt utført både forebyggende vedlikehold og noe korrigerende vedlikehold utendørs og renhold innendørs ved kirkene våre og de tilknyttede gravplassene. Det har vært rydding og rakedugnader på kirkegårdene av proaktive og sporty folk. Det rettes en takk til frivillige, som blant annet kirkegårdskomiteen i Lensvik, og Agdenes Bygdekvinnelag som i år som i mange år før har arrangert plantedag ved Agdenes kirke. I Ingdal har lokale krefter fra Ingdal og Geitastrand stått på, og det er blitt skiftet tak på uthuset, skiftet bordkledning på ene veggen og malt hele uthuset, samt malt en gavlvegg på Ingdal kirke. Reparasjon av lekkasje i tårnet ved Lensvik kirke er gjennomført. Uthus/redskapsbu i Lensvik har fått noen strøk maling i år også. Ved Agdenes kirke gjenopptas restaurering av vindu i månedsskiftet august / september. Plenklipping ved de tre kirkene, og maling av stakittgjerde ved Lensvik kirke, har blitt utført av flott ungdom i Agdenes!

En stor gladnyhet er at Agdenes sokn og grunneier på Værnes har nå begge signert salgskontrakt for å la Agdenes sokn kjøpe grunn ved Agdenes kirke for videreutvikling av planer om utvidelse gravplasser. Vedtak om kjøp ble fattet i Agdenes kirkelig fellesråd like før avtaleinngåelse i august, og kommunestyret i Agdenes bevilget midler til formålet etter vedtak i juni.

Jeg ønsker med dette å si tusen takk til alle som jobber og står på!

Med ønske om en riktig god høst til alle sammen!

Mvh kirkeverge Silje

ORKDAL begravelsesbyrå

- Begravelser
- Kremasjoner
- Gravsteiner
- Forsendelser

DØGNVAKT
Ø 72 48 56 41

Boks 32, 7321 Fannrem
post@orkdal-begravelsesbyra.no
www.orkdal-begravelsesbyra.no

AGDENES MENIGHET

SOKNEPRESTKONTORET I AGDENES

Kirkekontoret:

Tlf 72 49 22 25/72 49 22 00

Kirkeverge

Silje Ysland

Kontortid:

Tirsdag og fredag 09.00-15.00

Tlf kontor: 72 49 22 26

Mobil: 909 83 381

e-post: kirken@agdenes.kommune.no

Agdenes sokn / menighet kontonr.:

4270.30.16671

(benyttes også til innbetaling til blomsterfondene og kirkene).

Nyhet! Kan også benytte Vipps #115451

– Agdenes sokn

Organist:

Anne Sødal Aadland, tlf 900 49 873

Menighetspedagog:

Gerdine Selbekk

Tlf 996 35 894

Kirketjener:

Aslaug Ravnaas Mosdal,

Tlf 469 07 858

Agdenes

Lensvik

Ingdal

Velkommen til gudstjeneste

Søndag 10. september

14. s. i treenighetstiden

Tekst: Matt 20, 1-16

Arbeiderne i vingården

Lensvik bedehus kl. 11.00

Familiegudstjeneste v/ Lars Birger Aadland.

Utdeling av 4-årsbok og DVD til 6-åringene. Høsttakkefest.

Takkoffer til Lensvik bedehus.

Kirkekaffe.

Søndag 17. september

15.s. i treenighetstiden

Tekst: Matt 7,24-28

Huset bygd på fjell

Ingdalen kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/ Lars Birger Aadland. Nattverd.

Takkoffer til Menneskeverd/Amathea.

24. september

16. s. i treenighetstiden

Tekst: Mark 7,31-37

Jesus sa til den døve: Effata

Lensvik kirke kl. 11.00 Innsettelsesgudstjeneste sokneprest i Agdenes

Lars Sperre v/ prost Dagfinn Thomassen.

Sang av Marit Johanne Selbæk.

Kirkekaffe på Lensvik bedehus

kl. 12.30.

Søndag 1. oktober

17. s. i treenighetstiden

Tekst: Joh 11, 17-29 og 30-46

Jesus vekker opp Lasarus

Agdenes kirke kl. 11.00. Familiegudstjeneste v/ Lars Sperre.

Presentasjon konfirmanter 2018.

Utdeling av 4-årsbok og DVD til 6-åringene.

Takkoffer til menighetens konfirmantarbeid.

Kirkekaffe.

Søndag 22. oktober

20. s. i treenighetstiden

Tekst: Joh 11, 1-5

Jesu venner i Betania

Ingdalen kirke kl. 16.00 Familiegudstjeneste v/ Lars Sperre.

Utdeling av 4-årsbok og DVD til 6-åringene.

Takkoffer til årets TV-aksjon.

Kirkekaffe.

Søndag 29. oktober

Bots- og bønnedag

Tekst: Luk 13, 22-30

Er det få som blir frelst?

Lensvik kirke kl. 11.00

Gudstjeneste v/ Lars Sperre.

Dåp.

Takkoffer til Stefanusalliansen.

Fredag 3. november

etter Bots- og bønnedag

Tekst: Luk 13, 22-30

Er det få som blir frelst?

Ingdalen kirke kl. 19.00

Minnegudstjeneste v/ Lars Sperre.

Vi minnes de døde.

Søndag 5. november Allehelgensdag

Tekst: Matt 5, 1-12 Saligprisningene.

Lensvik kirke kl. 11.00

Minnegudstjeneste v/ Lars Sperre.

Vi minnes de døde. Nattverd.

Takkoffer til Det norske misjonsselskap.

Agdenes kirke kl. 16.00

Minnegudstjeneste v/ Lars Sperre.

Vi minnes de døde. Nattverd.

Takkoffer til menighetens diakoniarbeid.

Søndag 12. november

23. s. i treenighetstiden

Tekst: Mark 10, 28-31

Få hundre ganger så mye igjen

Lensvik kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/ Lars Sperre. Markering av Luthers

500-årsjubileum.

Takkoffer til menighetens arbeid.

God høst!